

на бойното поле и готовъ съм да жертвувамъ живота си за честта и независимостта на отечеството.“

А пакъ къмъ народите на държавата, Портата отправи единъ доста обширенъ манифестъ, съ който нападаше до негдѣ европейските сили, а най-много осаждаше Русия, която счи-
таше и виновна за войната и отговорна за по-лѣдствията. Споредъ султанското правителство, манифеста съдържалъ едно вѣрно изложение въ лѣдствията на Турция и на политическиятѣ съ-
бития, които докарали това положение, т. е. войната. Отъ това вѣрно изложение, ний излагаме нѣколко по-забелѣжителни точки:

Първо. Населението въ империята било крайно благодарно отъ господарственната власть, нѣ ако християнските населениета въ Босна, Ерцеговина и Българската областъ въстанали, то станало само по подбуждението на панславистическите отъ Русия устроени и поддържани комитети; а Турция, за да упази не само цѣлостта на империята, нѣ и спокойствието на Европа отъ едно общо смущение на Истокъ, испънила една тежка патриотическа длѣжностъ, като употребила по-голѣми военни сили и потушила въстанието.¹⁾

Второ. Налаганието отъ силите условия за гаранция съ-
ставляли осъкърбление на международното право и формално нарушение въ распорежданията на Парижкия въ 1856 г. до-
говоръ, който запрещавашъ на подписавшите го сили всѣко вмѣшателство въ вътрѣшното управление на Турция и съ което щѣла да се счита поставена подъ опекунството на Европа.²⁾

Трето. Нападателя на Турция биль еднакво неприятель както на мюсулманското, така и на християнското население и въ хитрото си предизвикване на войната, той се осмѣлилъ

¹⁾ Да се обезчестятъ всичките християнски жени и моми, които попаднаха въ рѫцѣ на дивите азиятици, черкези и баши-
бозуци, събрани и отъ най-отдалечените жги на империята, които Портата удостои съ названието *армия*; да се искулятъ съ хиляди старци, жени и дѣца по най-варварски начинъ; да се ограби имота имъ и да се изгорятъ кѫщата имъ — било патриотическа длѣжностъ!

²⁾ Турция осаждда великите сили въ нарушение распорежда-
нията на парижкия договоръ, когото тя още тогава е нарушила
като неиспълни нито едно отъ задълженията си въ него, и безъ
никакво стѣсенение пакъ настояваше да я оставать свободна да
върши каквото си иска.